

**“We should not live
for ourselves alone,
but for the joy in doing
good for others.”**

~ Arch C. Klumph

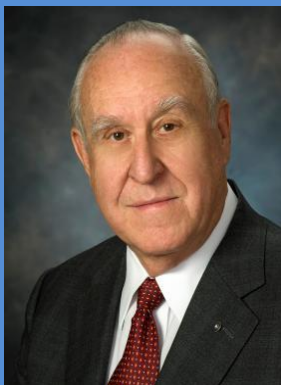
KLUBBENE, SOM EN DEL AV EN STØRRE ORGANISASJON, MÅ IKKE GLEMME DET VIKTIGSTE VERKTØYET VI HAR FOR Å GJØRE GODT I VERDEN – ROTARY FOUNDATION

Vi feirer nå 100 års jubileum for Rotary Foundation – verktøyet som Rotary har for å kunne igangsette ulike tiltak innenfor de ulike satsingsområdene som er definert – og ikke minst innsatsen for å gjøre slutt på polio, gjennom den store innsatsen og satsingen på «End Polio Now».

Jeg erfarer at diskusjonene i klubbene i større grad går på hvordan en kan få nye medlemmer, klubbenes indre liv og sosiale tilstelninger, arbeidet med lokale prosjekter, m.v. – alle viktige ting. Men det er så viktig å se rotaryklubben inn i en større sammenheng, at vi er en part i en større internasjonal organisasjon, som har et fenomenalt arbeid på gang i et utall av prosjekter – og dette skulle vedrøre oss i større grad. Uten Rotary Foundation og det denne økonomiske muskelen gir av muligheter, hadde vi som organisasjon ikke vært så interessant. Det er derfor viktig for klubbenes ledelse å fokusere på den sammenhengen en står i som rotaryklubb og bidra både med midler og deltakelse i prosjekter.

Utdrag og oversettelse av RI Presentent John F Germ sitt «September brev»

Sommeren 1917, bare noen måneder etter at USA gikk inn i første verdenskrig, holdt Rotary sin åttende årlige «Convention» i Atlanta. Selv om mange rotarianere på den tiden trodde «Convention» burde bli kansellert, ble styret til slutt enig med Paul Harris om at en skulle fortsette som planlagt. Midt i en slik usikkerhet og frykt, skrev Paul Harris, som en del av sin hilsen til Convention, noen av de mest siterte ord i Rotary:

Individuell innsats, godt regissert, kan utrette mye, men det største oppnåelsen må nødvendigvis komme fra den kombinerte innsatsen, med kompetanse og penger, der en når mange mennesker. Individuell innsats kan omgjøres til å dekke individuelle behov, men kombinert innsats kan utvikles og dedikeres til tjeneste for menneskeheten. Kraften i kombinert innsats kjenner ingen begrensning.

Passende nok det var på denne «Convention» at daværende president Arch C. Klumph foreslo et Rotary gavefond, der økonomiske midler kombinert med innsats gav Rotary en ny makt "i den hensikt å gjøre godt i verden." Det var en kombinasjon som har vist seg å være ustopkelig, og har stått bak så mye av Rotarys arbeid i de siste 100 årene.

I dag er det vanskelig å forestille seg Rotary uten sin Foundation. Det var stiftelsen som omgjorde Rotary fra en organisasjon av lokale klubber til en organisasjon med internasjonal styrke som gjennom det gode har makt til å forandre verden.

I dette Rotary året skal vi markere hundreårsjubileet for vår Rotary Foundation i byen der det hele begynte: Atlanta. Vår 108th Rotary International Convention tar mål av seg til å være en av de mest spennende som hittil er arrangert, med inspirerende foredragsholdere, god underholdning, og et bredt utvalg av avslapnings økter som kan gi deg inspirasjon til å utvikle Rotary sine tjenester ytterlig fremover. Og selvfølgelig vil vi feire stiftelsens hundre i stil.

Enten du er en vanlig konvensjon «goer», ikke har vært på en i et par år, eller ennå ikke har deltatt på den første, denne 2017-konvensjonen vil være en du ikke vil gå glipp av. Atlanta er et flott mål i seg selv, med god mat, vennlige mennesker, og mange lokale attraksjoner å nyte. Men den virkelige grunnen til å komme til konvensjonen er alltid konvensjonen selv, og folk, ideer, inspirasjon og vennskap du finner der. Hvis du vil vite mer, og spare penger på registrering, besøk www.riconvention.org. Ser deg i Atlanta!

«ROTARY» besøker Paven i Roma

På slutten av fjoråret feiret den katolske kirken «Jubilee of Mercy» og i den forbindelse var 9000 rotaryanere fra 80 land invitert til å møte Paven på St. Peters Plass. Bildet over er fra dette arrangementet og viser at rotary er noe større enn den enkelte klubb og det blir viktig for klubbene å ta inn over seg dette, at en er en del av noe større.

Vårt årlige arrangement av RYLA både vest og øst i distriktet har vært en suksess. Arrangementet for RYLA Vest, blir arrangert senere i høst og det er sendt ut invitasjon til klubbene i Vest nå i disse dager. Rolf Klock, som leder av distriktets RYLA-komite har bedt meg gi signal til klubbene hvor viktig det er at de gjør en jobb for å få frem aktuelle ungdommer som klubbene kan sende til RYLA, og at en gjør en kontaktjobb overfor bedrifter og næringsliv i nærområdet – som igjen kan være en viktig kontakt med hensyn til medlemsutvikling og profilering av Rotary.

Er vi på rett spor i Rotary sin gjennomføring av prosjekter og bruk av «Global Grant»?

Mange i klubbene kjenner til tidligere Matching Grant og hvordan man kunne finansiere opp prosjekter gjennom finansiering fra egen klubb og distrikt, som igjen kunne bli «matchet opp» med midler fra Rotary Foundation. Klubbene var i stor grad selvstendige i vurderingen av prosjektet. For noen år siden endret Rotary dette systemet og innførte District Grant og Global Grant. Ved skifte fra Matching Grant til Global Grant trodde nok mange at dette kun var en endring av finansieringsform – «en skulle opp på litt større beløpsgrense i prosjekter», for å komme inn under ordningen med Global Grant og få delta i finansieringsmidler fra dette fondet. Men innføringen av det nye systemet er også en innføring av «en ny vurdering» av prosjektene. De blir vurdert opp mot Rotary sine 6 satsingsområder, og «bærekraft» i prosjektene er avgjørende.

I dette systemet er der så utarbeidet kriterier for støtte – og for «en enkel sjel» i rotaryklubben, er dette et møte med et stort byråkrati og saksutredning, som gjennomgår søknader og gjør sin innstilling overfor avgjørende komiteer og styre. Og er ditt prosjekt en smule på siden av de 6 satsingsområdene, og ikke innenfor de kriterier som er satt, så blir prosjektet innstilt på avslag. Og selv om det i styret sitter rotaryanere som helt sikker har vært med i ulike prosjekter og som i utgangspunktet kunne være enig i at dette var et godt prosjekt, så blir også disse fanget av systemet og saksutredningen, og bifaller sekretariatet sin negative innstilling. Det er mange flotte, dyktige og dedikerte personer i dette rotarysystemet, men de blir også fanget av sitt system og vedtatte retningslinjer og kriterier.

Jeg ser klare paralleller i et slikt system til det jeg av og til opplever i byråkratiske virksomheter i Norge. Gjennom min jobb har jeg en del å gjøre med Innovasjon Norge. De har en rolle i samfunnet for å finansiere og støtte opp om utvikling og innovasjon. De har et forholdsvis komplisert støttereime, som ikke alltid er så lett å få oversikt over for menigmann. Innovasjon Norge sine folk sier da ofte, at kom med planene for prosjektet og behovene for finansiering, og hvis det er et godt prosjekt, så skal vi finne og tilpasse finansieringsordningene for å møte finansieringsbehovet. Men for mange er det da slik at når det kommer til

søknad, vurdering og saksbehandling, så er det kriteriene av ulik karakter som bestemmer om en kan få støtte – ikke det gode prosjektet som i seg selv var spennende og ville kunne gi både innovasjon og skape god forretning. PS! Innovasjon Norge er klar over problemstillingen og arbeider for at en i større grad bistår med rådgivning i forkant av søknad.

Jeg tror mange ressurspersoner i klubber og distrikt som nå søker støtte til Global Grant prosjekter føler at de har et svært så godt prosjekt, der intensjonen er tilstede for «doing good in the World», og som vil skape ny livskvalitet for de som får prosjektet, men der kriteriene og saksbehandlingen i byråkratiet i RI sentralt gir en annen oppfatning og innstiller negativt.

Nylig ble det publisert en undersøkelse i Rotary, med bakgrunn i evaluering av den nye ordningen med «Global Grant». Det var en stor andel, 60/70% som svarte tilbake at de var mer fornøyd med denne nye ordningen, enn tidligere «Matching Grant».

Jeg tror at RI sin endring av ordningen har vært for å skape mer bærekraftige prosjekter. Bærekraftighet, for å illustrere, vil si at f.eks. prosjekter på å grave en vannbrønn og sette opp et pumpesystem, skal vedvare over tid, ikke bli ute av drift neste år – fordi det ikke finnes kunnskap til å vedlikeholde pumpesystemet, det finnes ikke reservedeler å få kjøpt i nærheten, det er ikke avklart hvem som er ansvarlig for driftssikkerhet, m.v. – slik at det som i utgangspunktet var et prosjekt som gav større livskvalitet for et stort antall mennesker, rent vann, neste år ikke fungerer lenger og en er tilbake i en situasjon der en var tidligere.

Slik jeg oppfatter det, er det dette som blir stresset av RI i utredningen av nye prosjekter som skal støttes av Global Grant. Gitt kriterier er oppfylt på andre områder, så skal prosjektet, forenklet skissert, være bærekraftig i den henseende at en sikrer at den utbygging og tiltak en gjennomfører, også inneholder planer for opplæring, organisering av drift og vedlikehold, m.v. – som gjør at prosjektet kan ha et langt perspektiv og sikre kunnskapsoverføring.

Dette gir samtidig en større utfordring til de klubbene som vil gjennomføre prosjekter. En må ha tilgang til en enda større kompetanse og legge nye kriterier inn i prosjektene. Dette er en utfordring for klubbene. Det er ikke nok å finansiere opp penger til prosjektene, en må i enda større grad gå inn med ny kunnskap – en kunnskap som kanskje ikke finnes i klubben og der en må ut i lokalmiljøet eller kanskje enda lenger, for å få dette innarbeidet i prosjektplanene. Dette gir en utfordring og nye terskler for gjennomføring av prosjekter. Mange klubber føler at de nesten må inneha profesjonell spesialkompetanse på «bygg og anlegg» for å kunne få frem nye prosjekter.

Rotary sin ide er i stor grad at en gjennom vennskap - og ulik kompetanse og kunnskap fra ulike yrker blant medlemmene, samt økonomiske midler, kan gjøre en innsats til nytte for samfunnet – lokalt og internasjonalt.

Er det rotary sin intensjon som har endret seg, er det kompleksiteten i hvordan vi skal gjennomføre prosjekter eller er det medlemsmassen i rotaryklubbene som har endret seg og der vi ikke har stort nok mangfold av kompetanse i klubbene?

En annen problemstilling er at vi har et system med RI sin modell «Global Grant», der klubbene i et distrikt, støtter opp om og innbetaler fondsmidler, og der disse etter hvert skal stilles til rådvelde tilbake til klubber/distrikt. Hvis en nå, på grunn av – «manglende kompetanse i klubbene eller rigid regelverk hos RI» - ikke får igjennom prosjekter på Global Grant, så skaper dette en utfordring ved at klubbene/distriktet sine midler, som står igjen i «hovedfondet» ikke blir brukt, og noe som igjen kan skape mindre interesse for å støtte Rotary Foundation.

Jeg ser også nå en tendens til at klubber støtter opp om prosjekter der Global – og District Grant ikke er involvert og prosjektene ligger utenfor «rotarysystemet». Dette er også en utfordring for rotary-modellen.

Mitt innlegg på ovennevnte er for å få fokus på utfordringer som distriktets TRF-komite og klubber opplever i sin streben for å få etablert gode «Global Grant»-prosjekter. Da må vi kanskje få en debatt på hva vi skal gjøre for å skape grunnlag for igjen å få frem prosjekter som kan støttes av RI og fondet. I Rotary bør det også være slik at bestemmende organ ikke oppleves som et forvaltningsorgan, men der en har en sterk interesse for å bistå med rettleiing og hjelp i større grad, for at klubber/distrikt skal kunne gjennomføre sine prosjekter og «doing good in the World».